

Blestemul

Vasile Alecsandri

Pe cel deal, pe cel colnic
Trece-o pruncă ș-un voinic,
Voinicelul hăulind
Și pe murgul netezind,
Iar pruncuța suspinând
Și din guriță zicând:
„Ia-mă, bădiță, călare
Că nu mai pot de picioare.
Drumu-i greu și grunțuros,
Nu mai pot merge pe jos!”
„Puiculiță, chip frumos,
Eu te-aș lua bucuros,
Dar mi-e murgul sprintenel
În picioare subțirel,
Murgu-i mic și drumu-i greu,
Abia duce trupul meu,
Trupul cu păcatele,
Mijlocul cu armele.”

„Nu ți-e milă și păcat!
De la părinți m-ai luat,
Și-n răi codri m-ai băgat!
Dare-ar Domnul Dumnezeu
Să fie pe gândul meu!
Să te duci, bădiță, duci
Pan-îi pica rob la turci,
Cu picioarele-n butuci
Și cu mâinile-n cătuși!
Să te-ajungă dorul meu
Unde-a fi drumul mai greu!
Să te bată jalea mea
Unde-a fi calea mai grea!
Murgul să se poticnească,
În creștet să te trântească,
Mâna dreaptă să-ți sclintească,
Mâna stângă
Să ți-o frângă,

Să ții dârlogii cu dinții,
Să mi te plângă părinții,
Să te-nsori de nouă ori
Ca să faci nouă feciori.
Să te mai însori o dată

Ca să faci numai o fată...

Ei să treacă şuierând
Când te-ar auzi plângând,
Ea în palme să-ți tot cară
Apă tulbure ş-amară.
Tu să bei, să bei mereu
Gândind la blestemul meu!